

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/768/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121263397
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121263397.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci: Inkasáreň s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35777974, zast.: Mgr. Zuzana Bírová, Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 30849837 proti povinnému: A. B., C.: XX.X.XXXX, D. E. XXX/XX, XXX XX F., o vymoženie 70,70 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Dušan Čerešňa, so sídlom exekútorského úradu Andreja Hlinku 34/A, 917 01 Trnava, pod sp. zn. 343EX 128/21, v konaní o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora sp. zn. 343EX 218/71 zo dňa 19.10.2023 zastúpenému: JUDr. Helena Čerešňová, advokátka so sídlom Horné predmestie 216/16, 900 21 Svätý Jur, IČO: 42 130 115, o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/768/2021 zo dňa 28. 05. 2024, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/768/2021 zo dňa 28. 05. 2024 z a m i e t a .

II. Súdny exekútor n e m á nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/768/2021 zo dňa 28. 05. 2024.

odôvodnenie:

1. Súd, konajúc vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 15Ek/768/2021 zo dňa 28. 05. 2024 o oprávneným včas podaných námietkach proti Výzve na úhradu trov exekúcie sp. zn. sp. zn. 343EX 218/71 zo dňa 19.10.2023 rozhodol tak, že námietkam oprávneného vyhovuje a súdnemu exekútorovi vracia výzvu na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

2. Proti uzneseniu podal včas sťažnosť súdny exekútor, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „Keďže teda nárok na trovy exekútora je dvojzložkovým nárokom, pričom exekútor má popri odmene nárok aj na náhradu hotových výdavkov (uvedené jednoznačne vyplýva z citovaných ustanovení), potom nie je možné vykladať druhú vetu § 198 ods. 2 EP tak, že pri zastavení exekúcie stráca súdny exekútor nárok na odmenu, (ktorý mu vznikol vymožením plnenia podľa § 197 ods. 1 EP) s odôvodnením, že odmena sa okamihom zastavenia exekúcie započítava na náhradu hotových výdavkov, čím sa de facto „prekvalifikuje“ na náhradu hotových výdavkov. ... Súdny exekútor zároveň predložil Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „Súd“) aj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 04.05.2023 sp.zn. 33D/16/2022 (ďalej len „Rozhodnutie NSS SR“), ktorým je Súd v zmysle ust. § 193 posledná veta CSP viazaný, pretože správnym deliktom je aj disciplinárny správny delikt“.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie

obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné sťažnosti vyhovieť.

5. K námietke nedoručenia sťažnosťou napadnutého uznesenia sudca uvádza, že pri posúdení, či v konkrétnom prípade došlo k riadnemu (účinnému) doručeniu, je nevyhnutné uplatňovať materiálny prístup, pre ktorý je podstatné to, či sa adresát mohol s obsahom doručovanej písomnosti zoznámiť a či tak bolo zachované jeho právo na súdnu ochranu. Zo samotnej argumentácie súdneho exekútora v sťažnosti pritom vyplýva, že mal vedomosť o obsahu napadnutého uznesenia, rovnako tak aj jeho zástupkyňa, ktorá taktiež sťažnosť podala. Napokon skutočnosť, že sťažnosť podala aj zástupkyňa súdneho exekútora predpokladá, že sa oboznámila s obsahom sťažnosťou napadnutého rozhodnutia.

6. K námietke nepreskúmateľnosti petitu sudca uvádza, že jeho znenie vyplýva z ustanovenia § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého, cit.: „...výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie“. Zo samotného textu právnej normy vyplýva, že exekučný súd výzvu súdnemu exekútorovi vráti, následkom čoho je poverený súdny exekútor povinný oboznámiť sa s rozhodnutím exekučného súdu a v ňom prijaté závery priamo aplikovať na prejednávanú vec, majúci pritom na zreteli, že súdny exekútor je rozhodnutím súdu priamo viazaný.

7. Podstatou sťažnosti súdneho exekútora je záver, že suma 72,00 eur predstavuje náhradu výdavkov, minimálnu sumu, ktorá by mala byť za každých okolností súdnemu exekútorovi garantovaná. Z vymoženého plnenia bola suma na trovách 11,74 eura použitá na odmenu, nie na náhradu výdavkov, na ktorých nebolo nič vymožené. Uvedený záver je podľa názoru konajúceho súdu v rozpore so znením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak súdny exekútor sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku pred zastavením exekúcie, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Podľa uvedenej právnej normy, ktorá dopadá na skutkový stav veci, je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženia odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie (podľa § 60 Exekučného poriadku a § 6 a § 7 vyhlášky), má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky.

8. Na zdôraznenie správnosti súd, uvedomujúc si svoje osobitné postavenie v exekučných veciach od 01. 04. 2017 a tiež skutočnosť, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď uvádza, že na uvedenú problematiku reagoval zákonom predvídaným spôsobom. Na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 11. 12. 2019 bol jednohlasne prijatý záver, že v prípade, ak súdny exekútor zastaví exekúciu, pričom v rámci exekúcie došlo k vymoženiu časti nároku, má súdny exekútor nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60 eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku), do ktorých sa započítava aj vymožená odmena.

Rovnako tak na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 20. 06. 2023 bol jednohlasne prijatý záver, že ak vymožená suma, ktorú so exekútor ponechá na svoje trovy prevyšuje minimálny zákonný nárok (60 Eur + DPH), nemá nárok na ďalšiu náhradu. Uvedený záver akceptoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci, v uznesení sp. zn. II. ÚS 315/2023 zo dňa 14. 06. 2023 uviedol, že nezistil, že by okresným súdom aplikovaný postup pri výpočte trov súdneho exekútora mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého uznesenia, keď nezistil, že by posudzované rozhodnutie bolo svojvoľné, alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené. Nestotožnil sa tak s interpretáciou uvedeného rozhodnutia súdnym exekútorom v sťažnosti, keď súd preskúmal aj aplikovaný postup exekučného súdu pri výpočte trov súdneho exekútora.

9. K súdnym exekútorom tvrdenej viazanosti exekučného súdu rozhodnutím NSS SR sp.zn. 33D/16/2022 súd uvádza, že toto rozhodnutie je rozhodnutím v konkrétnej disciplinárnej veci a nepodáva výklad právnych predpisov. Súdny exekútor v sťažnosti rozširuje jeho závery aj na prejednávanú vec, hoci súd je viazaný len rozhodnutím o tom, či došlo k spáchaniu disciplinárneho deliktu a na akom skutkovom základe. Výklad, na ktorý poukazuje súdny exekútor v sťažnosti bol uvedený v odôvodnení rozhodnutia a nepredstavuje tak jeho záväznosť v neurčitej množine prípadov. Ostatne k výkladu právnych predpisov Najvyšším správnym súdom sa vyjadril napríklad Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze IV. ÚS 271/2023 zo dňa 21. 11. 2023, kde v tam konkrétnej prejednáwanej veci uviedol, cit.: „Najvyšší správny súd sa popísanými závermi (ako už východiskovo podstatnými) pri posudzovaní subjektívnej stránky skutku sťažovateľky v kontexte jeho finálnej právnej kvalifikácie ako disciplinárneho previnenia neriadil, keďže pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti z jeho strany ide o zrejmé riešenie konfliktu právnych názorov, a to bez ohľadu na to, že sa z pozície najvyššieho správneho súdu javí právny názor sťažovateľky oproti jeho právnemu názoru ako „porazený oproti víťaznému“, zároveň však ako interpretačne podfarbený snahou exekútorok o dosiahnutie aplikačnej spravodlivosti.“

10. Súd sa tak nemohol stotožniť s názorom súdneho exekútora prezentovaným v sťažnosti, že súdny exekútor má pri zastavení exekúcie nárok na odmenu z čiastočne vymoženého plnenia a tiež mimo toho (popri odmene), aj nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie vždy (odhliadnuc od výnimočných, zákonom vopred nepredvídateľných situácií (napr. zánik oprávneného a povinného)), tieto majú byť ale pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena vyššia ako paušálne výdavky, môže si súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodiť, že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného).

11. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/768/2021 zo dňa 28. 05. 2024 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že súdny exekútor má v prípade zastavenia exekúcie, dovtedy vymožené plnenia na odmenu súdneho exekútora použiť na úhradu paušálnych trov exekúcie a len v časti, v ktorej čiastočne vymožená odmena súdneho exekútora nepokrýva náhradu paušálnych výdavkov, môže vyzvať oprávneného na ich úhradu, a preto bol dôvod na vyhoviecie námietkam oprávneného a vrátenie výzvy na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

12. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o súdnym exekútorom podanej sťažnosti neúspešný súdny exekútor nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (